

870 год., що нѣхны предки (прадѣды) сѣ нашли священство въ тѣя земли, които они завладѣли отъ Гръцы 18). Но священство, между което, безъ сомнѣніе, са были и Епископы, не е могло да быде безъ единъ върховенъ началникъ, глава и распоредитель църковный, което това священство, споредъ дарованнытъ отъ Юстиніана на Охридска Епископія права, могло е да избира изъ средъ себе си и да го возводи на Архіепископскій Престолъ безъ всекое списваніе съ Римскы Папы и Цариградскы Патріарси и избираніето му и возведеніето му на Архіепископска степень могъ е да утвърждава тагавашній Охридскій или Славяно-варварскій князь-началникъ. Споредъ това покъсній питатели мірскіи и духовніи отъ начало на единадесето столѣтіе еменъ до половина на седемнадесето столѣтіе всекій во свое време упомина за Охридскы Архіепископы всегда какъ за независимы и самостоятелны 19). И така основяще ся на свидѣтельство Ликіена, върно можеме да предположиме, че независимостъта и самостоятелностьта на Охридска Архіепископія отъ Цариградскаго Патріарха и отъ Римскаго Папѣ съществовали сѣ и послѣ Папа Григорія Великаго и послѣ Охридскы Архіепископы Іоанна и Льва до това исто време, до когато е было видко въ нея христіанство, което, споредъ Византійскы историцы, въ 678 година было истребено отъ Българи-идолопоклонницы, а слѣдователно наедно съ христіанството естественно могли сѣ да ся упразднятъ, но не да ся уничтожатъ, и священноначалническытъ права на Охридската Архіепископія 20).

18) In vita Hadriani Papae II.

19) За това казватъ : Нилъ Доксапатрій, Валсамонъ, Акрполитъ, Козимъ, Доситей Іерусалимскій и другіи.

20) Колку ли и да е обладало язычество, или Идолопоклонство въ Охридскійтъ Архіепископатъ, обаче не е възможно да не е имало тайны христіане и священство, по крайней мѣрѣ, въ оныя горы и долины, които окружаватъ Охридъ и които ся простиратъ и на горѣ и на долу. — Добро бы было ако бы ся заелъ нѣкой си изъ ученытъ за слѣдованіе на това.